

Sygn. akt II KO 18/16

POSTANOWIENIE

Dnia 10 sierpnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **D. R. K.**

wobec którego wydano wyrok łączny

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 10 sierpnia 2016 r.,

wniosku skazanego

o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 1 czerwca 2012 r., sygn. II AKa (...),

utrzymującym w mocy wyrok łączny Sądu Okręgowego w W. z dnia 29 lutego 2012 r., sygn. VIII K (...),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

D. R. K. skazany został prawomocnie trzema wyrokami. Jego obrońca wniósł do Sądu Okręgowego w W. o wydanie wyroku łącznego. Wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w W. z dnia 29 lutego 2012 r., sygn. VIII K (...), wymierzono mu karę łączną 15 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną 450 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 zł. Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, Sąd Apelacyjny w (...), wyrokiem z dnia 1 czerwca 2012 r., sygn. II AKa (...), utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

W dniu 26 kwietnia 2016 r. do Sądu Apelacyjnego w (...) wpłynął wniosek skazanego o wznowienie postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego oraz o ustanowienie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania to jeden z nadzwyczajnych środków zaskarżenia przewidzianych w Kodeksie postępowania karnego. Dotyczy on prawomocnych orzeczeń i może doprowadzić do ich uchylenia i ponownego rozpoznania sprawy, ale na podstawie ściśle określonych w ustawie podstaw o wyjątkowym charakterze (zob. art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k. i art. 542 § 3 k.p.k.). We wniosku należy wskazać (choćby ogólnie) na ewentualną podstawę wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem.

Ustawa z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013 r., poz. 1247) wprowadziła do postępowania o wznowienie nową regulację zawartą w treści art. 545 § 3 k.p.k. Przepis ten, obowiązujący od dnia 1 lipca 2015 r. przewiduje obowiązek przeprowadzenia kontroli treści wniosku o wznowienie postępowania pod względem jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. W wypadku stwierdzenia oczywistej bezzasadności wniosku należy podjąć decyzję o odmowie jego przyjęcia. W toku postępowania z art. 545 § 3 k.p.k. nie dochodzi zatem do merytorycznego rozpoznania wniosku, ani do badania jego zasadności pod kątem ewentualnych podstaw wznowienia, ale do badania wniosku o charakterze *quasi* formalnym, wstępnym, choć pod kątem hipotetycznej możliwości wznowienia. Dopiero po tym badaniu i stwierdzeniu braku podstaw do uznania wniosku za oczywiście bezzasadny przechodzi się do dalszych czynności prowadzących do merytorycznego rozpoznania wniosku, w tym do rozpoznania wniosku o ustanowienie obrońcy z urzędu.

Wniosek skazanego nie zawiera żadnej argumentacji, która w jakikolwiek sposób mogłaby być powiązana z podstawami wznowienia postępowania. Lektura pism D.R.K. przekonuje, że złożony wniosek jest bezzasadny w stopniu oczywistym. Podstawą wznowienia postępowania nie może być ani ogólnikowe stwierdzenie, że w toku postępowania dopuszczono się przestępstw, bez choćby zbliżonego wyjaśnienia ich istoty, ani określenie, że irracjonalne orzekanie sędziów oparte było

na „irrealnych przesłankach”. Skazany w swoich pismach nie wyjaśnił, na czym działania te polegały i w jaki, choćby hipotetyczny, sposób miałyby stanowić podstawę wznowienia postępowania.

W tym stanie rzeczy postanowiono jak w części dyspozytywnej.